

Návrhová žádání žalobkyně

Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Maďarsko tím, že prostřednictvím a külföldről támogatott szervezetek átláthatóságáról szóló 2017. évi LXXVI. törvény (zákon č. LXXVI z roku 2017, o transparentnosti organizací, které přejímají finanční podporu ze zahraničí), jehož ustanovení zavádějí pro určité kategorie organizací občanské společnosti – a sice pro ty z nich, které přímo nebo nepřímo přijímají zahraniční finanční podporu ve výši překračující určitou hranici – povinnosti registrace, ohlašování a transparentnosti a dále stanoví možnost ukládat sankce organizacím, které tyto povinnosti nesplní, zavedlo diskriminační, nikoli nevyhnutelné a neodůvodněné omezování zahraničních darů ve prospěch maďarských organizací občanské společnosti, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 63 SFEU a z článků 7, 8 a 12 Listiny základních práv Evropské unie;
- uložil Maďarsku náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zákon č. LXXVI z roku 2017, o transparentnosti organizací, které přejímají finanční podporu ze zahraničí, zavádí pro určité kategorie organizací občanské společnosti – a sice pro ty z nich, které přímo nebo nepřímo přijímají zahraniční finanční podporu ve výši překračující určitou hranici – nové povinnosti registrace, ohlašování, transparentnosti a publicity a také stanoví možnost ukládat sankce organizacím, které tyto povinnosti nesplní.

Dne 14. července 2017 zahájila Komise proti Maďarsku v souvislosti se zákonem č. LXXVI z roku 2017 řízení pro nesplnění povinnosti.

Komise poté, co shledala, že odpověď Maďarska není uspokojující, jako další krok v řízení pro nesplnění povinnosti zaslala dne 5. října 2017 Maďarsku odůvodněné stanovisko.

Komise nepovažovala za uspokojující ani odpověď na odůvodněné stanovisko, a tak se rozhodla předložit věc Soudnímu dvůru, aby určil, že Maďarsko nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 63 SFEU a z článků 7, 8 a 12 Listiny základních práv Evropské unie.

Kasační opravný prostředek podaný dne 21. února 2018 CJ proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 13. prosince 2017 ve věci T-602/16, CJ v. Evropské středisko pro prevenci a kontrolu nemocí (ECDC)

(Věc C-139/18 P)

(2018/C 211/12)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: CJ (zástupce: V. Kolias, Δικηγόρος)

Další účastník řízení: Evropské středisko pro prevenci a kontrolu nemocí (ECDC)

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatel“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil v plném rozsahu rozsudek Tribunálu ze dne 13. prosince 2017 ve věci T-602/16, CJ v. ECDC (EU:T:2017:893);
- v důsledku toho zrušil hodnotící posudek ze dne 21. září 2015, bude-li kasační opravný prostředek prohlášen za opodstatněný;
- uložil ECDC náhradu veškerých nákladů řízení v prvním stupni i řízení o kasačním opravném prostředku.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku předkládá navrhovatel čtyři důvody:

1. První důvod kasačního opravného prostředku vycházející z toho, že Tribunál:

- nesprávně vyložil čl. 3 odst. 1 ve spojení s čl. 3 odst. 3 prováděcích pravidel ECDC č. 20, na základě čehož dospěl k závěru, že v takových případech jako v projednávané věci nemusí být odvolacím hodnotitelem předseda správní rady,
- dopustil se nesprávného právního posouzení skutkového stavu, když rozhodl, že bylo každopádně nepravděpodobné, aby předseda správní rady rozhodl ve prospěch navrhovatele,
- nesprávně vyložil argument, že podřízený hodnotitele nemůže být odvolacím hodnotitelem, protože mu schází nezbytná nezávislost na hodnotiteli.

2. Druhý důvod kasačního opravného prostředku vycházející z toho, že Tribunál:

- nesprávně vyložil čl. 7 odst. 1 a čl. 8 odst. 3 a 4 prováděcích pravidel ECDC č. 20, na základě čehož dospěl k závěru, že hodnotitel může opomenout cíle a ukazatele výkonnosti stanovené zaměstnanci v předchozím hodnotícím období,
- podpůrně se dopustil nesprávného právního posouzení skutkového stavu, když shledal, že hodnotitel náležitě zvažil cíle a ukazatele výkonnosti.

3. Třetí důvod kasačního opravného prostředku vycházející z toho, že Tribunál:

- nesprávně vyložil pojem „pohovor“ ve smyslu čl. 8 odst. 9 prováděcích pravidel ECDC,
- podpůrně se dopustil nesprávného právního posouzení, když jako hodnotící „pohovor“ kvalifikoval situaci na straně ECDC, kdy si spolupodepisující úředník pouze vyžádá od zaměstnance dokument, který již má k dispozici, zašle z mobilního telefonu zaměstnanci otázku „Které aspekty hodnocení výkonnosti považujete za nesprávné?“ a nepoloží žádnou další otázku poté, co zaměstnanec věcně odpověděl a nabídl další, podrobnější informace, bude-li je hodnotící úředník požadovat.

4. Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku vycházející z toho, že Tribunál:

- nesprávně vyložil článek 22a služebního řádu, když v podstatě shledal, že i když zaměstnanec poukazuje *in tempore non suspecto* na vadné finanční řízení, předloží o něm alespoň neúplný důkaz a tato tvrzení jsou pravdivá, je agentura oprávněna postupovat tak, že jeho roční výkonnost vyhodnotí tytéž osoby, kterých se jeho tvrzení týkají,
- podpůrně se dopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že navrhovatelovy argumenty nebyly učiněny *in tempore non suspecto* ani nejsou pravdivé či podložené důkazy a že úředníci, kterých se tvrzení týkala, mohli přesto neutrálně vyhodnotit navrhovatelovu výkonnost.